

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XXXIX. Idem a Assinati Episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74544)

tis articulo, exequi non potuit quod intendit: juramento tamen promiserat, quod nostris staret super excessu sæpedito mandatis. Unde nobis dicta mulier supplicavit, ut eum illum non religionis contemptus, sed necessitatis articulus impediatur, quominus ad Sedem accesserit Apostolicam absolvendus, super absolutione, ac sepultura ipsius dignaremur misericorditer providere. Quia verò, sicut in contumacia persistentibus rigidus esse nos convenit; sic humilitatis ad pœnitentiam negare gratiam Ecclesiæ non debemus: discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quate-

nus si prædictus S. dum adhuc viveret, satisfactionem condignam promisit, vel sufficiens de satisfactione mandatum, & aliàs manifesta in eo pœnitentiæ indicia præcesserunt, cum Psalmo pœnitentia, oratione Dominica, & aliis consuetis, de functo absolutionis beneficium impendatis, tradi facientes corpus ejusdem ecclesiasticæ sepulturæ, dummodo contra terræ consuetudinem ex hoc grave non debeat scandalum generari. Quod si non omnes, &c. Duo vestrura, &c. Vos denique filii Abbates, &c. Datum Lateran. III. Idus Maii, Pont. nostri anno xvi.]

CAPUT XXXIX.

Idem ^a *Assinatis* Episcopo.

Sicut nobis tuis literis intimasti, cum aliquos tuæ diœc. clericos, vel laicos culpis suis exigentibus excommunicationi supponis, ipsi postmodum ad te nullâ satisfactione præmissâ sine testimonialibus literis redeuntes, dicunt se absolutionis beneficium recepisse, quibus si credi debeat in hac parte, per nos instrui suppliciter postulasti, cum propter causam hujusmodi, sicut dicis, tuæ sententiæ à subditis contemnuntur. Nolentes igitur hominum malitiis indulgeri, f. t. t. respondemus, quod nisi excommunicati à te super absolutione sua ^b literas, vel illius, cui vices nostras in hac parte commissimus, reportarint, aut alio modo legitime de illorum absolutione tibi constiterit, tu de eorum absolutione fide non habitâ, ipsos pro excommunicatis, ut prius habeas, & facias evitari. Datum Later. 2. idus Aug.

NOTÆ.

Ughellius tom. 2. Ital. sacra. fol. 540. Sed legendum est ut in margine emendatur, *Assinatis*, seu *Assiensis*, de qua Ecclesiâ nonnulla adduxi in cap. 16. de offic. Ordin.

^b *Literas.*) Veras, & non per obreptionem impetratas, ut probavi in cap. super eo, de cohabit. cleric.

I. ^a *Assinatis.*] Ita legitur in tertia collectione, sub hoc tit. cap. 13, & in epistolis Innoc. III. lib. 2. epist. 157. ex quo registro textum hunc restituo. In præsentis scribit Innocentius Vidoni Episcopo Assiensis, de quo & de ipsa Ecclesiâ agit

CAPUT XL.

Idem ^a *Senonensi* Archiepiscopo.

PER tuas nobis literas intimasti, quod cum ven. f. n. ^b Altissiodoren. Episcopus in Altissiodorensem Archipresbyterum excommunicationis sententiam promulgasset, Archipresbyter se tuo conspectui præsentavit, & quod stare mandato Ecclesiæ sufficientem obtulit cautionem, petens humiliter, ut ei absolutionis beneficium exhiberes: tu verò volens Episcopo mem. deferre, ipsum sæpius monuisti ut absolveret Archipresbyterum memoratum: sed quia monitis non parebat, excommunicatum absolvere curavisti, quem Episcopus pro absoluto non habet, utpotè qui proponit, quod ad te illius absolutio non spectabat. Unde quæris, quid in similibus sit agendum? videtur enim aliquibus, quod cum ad Metropolitanum per appellationem quæstio non defertur, excommunicatus autem vocem non ^c habeat appellandi, utpote ab Ecclesiâ separatus, sive appellaverit, sive non, Metropolitanus ei non debet absolutionis beneficium exhibere. Verum ex verbis cujusdam epistolæ, quam dicunt Scholastici ^d decretalem, & à bonæ memoriæ Alex. Pap. prædecessore emanasse proponunt, habetur, quod si ante appellationem in aliquem excommunicationis sententia fuerit promulgata, Metropolitanus ante litis ingressum, ab eo juramento recepto, secundum Ecclesiæ consuetudinem debet ipsum absolvere, nisi voluerit Episcopo diœces. deferre, ipsumque ad eum remittere absolvendum: ubi etiam consequenter inferitur, quid quia excommunicati audiendi non sunt prius, quam fuerint absoluti, nec sunt ad illos, à quibus appellaverant, remittendi. In ^e Sardicensi autem Concilio reperitur, ut is, qui ab Episcopo est abjectus, finitimos Episcopos interpellat, & causa ejus

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

Ecc

audiatur,